

ZAKON O OVERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PREPISA

"Službeni glasnik RS", br. 39/1993

I. Uvodne odredbe

Član 1.

Overavanje potpisa ili rukopisa jeste potvrđivanje njihove autentičnosti.

Overavanje prepisa jeste potvrđivanje istovetnosti prepisa sa njegovom izvornom ispravom.

Overavanje fotografskog snimka izvorne isprave obavlja se po postupku za overavanje prepisa.

Ovim overavanjima ne potvrđuje se istinitost sadržaja isprave.

Član 2.

Overavanje potpisa, rukopisa i prepisa obavlja opštinski sud, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.

Overavanje potpisa, rukopisa i prepisa obavlja i opštinska uprava kao poverene poslove.

Overavanje vrši službeno lice određeno rešenjem.

Član 3.

Overavanje potpisa, rukopisa i prepisa zabeležava se u upisniku za overavanje.

II. Overavanje potpisa i rukopisa

Član 4.

Za dokaz autentičnosti potpisa potrebno je:

1) da podnosilac isprave pred službenim licem svojeručno potpiše izjavu, ili

2) da prizna, kao svoj, potpis koji se već nalazi na ispravi.

Na način utvrđen u stavu 1. tačka 1) utvrđuje se i autentičnost otiska prsta.

Za dokaz autentičnosti rukopisa potrebno je da podnosilac isprave, pred određenim službenim licem, izjavi da je isprava napisana njegovom rukom.

Član 5.

Potvrda o overi potpisa i rukopisa stavlja se na izvornu ispravu sa naznakom datuma overe i broja pod kojim je isprava zavedena u upisniku za overavanje.

Overa se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom određenog službenog lica.

Član 6.

Kad se overava potpis slepih ili potpis ili otisak prsta lica koja ne znaju čitati, mora se podnosiocu pročitati isprava na kojoj se overava potpis ili otisak prsta. Kad se overava potpis ili otisak prsta gluvih koji ne znaju čitati, podnosiocu se mora pomoću tumača pročitati isprava na kojoj se overava potpis ili otisak prsta.

Kad se overava potpis ili otisak prsta lica koje ne razume jezik na kome je isprava napisana, mora se podnosiocu prevesti sadržina isprave. Ako službeno lice koje vrši overu ne može samo prevesti ispravu, prevešće je sudski tumač i pročitati njenu sadržinu podnosiocu.

Ako je postupljeno po st. 1. i 2. ovog člana, to se mora naznačiti u potvrdi o overi.

Član 7.

Ako službeno lice koje obavlja overu ne razume jezik na kome je isprava napisana odrediće da ispravu prevede sudski tumač. Ako je isprava bila prevedena, u potvrdi o overi to će se navesti.

Član 8.

Pre overavanja potpisa, otiska prsta ili rukopisa, službeno lice će utvrditi identitet podnosioca, osim ako ga lično poznaje.

Identitet se utvrđuje uvidom u legitimaciju izdatu od nadležnog organa ili svedočenjem dva punoletna ili verodostojna svedoka koje službeno lice lično poznaje, odnosno čiji identitet utvrdi uvidom u njihove legitimacije.

U potvrdi o overi navešće se na koji je način službeno lice utvrdilo identitet podnosioca isprave.

Član 9.

Ako treba overiti potpis lica kao zastupnika drugog lica, preduzeća ili druge organizacije, službeno lice će overu izvršiti pošto prethodno utvrdi da je to lice ovlašćeno na zastupanje. U potvrdi o overi navešće se na osnovu čega je podnosilac ovlašćen na zastupanje.

III. Overavanje prepisa

Član 10.

Prepis koji se ima overiti mora se uporediti sa izvornom ispravom. Prepis se mora sa izvornom ispravom slagati i u pravopisu, interpunkciji i skraćivanju reči. Ako su u izvornoj ispravi neka mesta ispravljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodana, to će se u potvrdi o overi prepisa navesti. Ovako će se postupiti i u slučaju kada je isprava pocepana, oštećena ili je inače po spoljašnjem obliku sumnjiva.

Član 11.

U potvrdi o overi izričito će se navesti da li je to prepis izvorne isprave, ili prepis overenog ili prostog prepisa izvorne isprave.

U potvrdi o overi navešće se i to da li je izvorna isprava pisana rukopisom ili na mašini za pisanje, kojim drugim mehaničkim ili hemijskim sredstvom, olovkom ili perom, kao i broj tabaka izvorne isprave i gde se, prema znanju službenog lica koje obavlja overu ili prema tvrđenju stranke, nalazi izvorna isprava. Ako je izvornu ispravu doneo podnosilac, potrebno je u potvrdi overe naznačiti lično ime i adresu stanovanja podnosioca.

Potvrda overe naznačiće se brojem i datumom overe prepisa. Potvrdu će potpisati službeno lice koje obavlja overu i staviti pečat nadležnog organa.

Član 12.

Kad se overava prepis samo jednog dela isprave ili izvod iz koje isprave, prepis će se tako sačiniti da se iz njega jasno vidi koji su delovi isprava ostali neprepisani.

Član 13.

Ako službeno lice koje obavlja overavanje ne zna jezik na kome je isprava napisana, odrediće da upoređenje prepisa sa izvornom ispravom ili sa prepisom izvorne isprave obavi sudski tumač.

IV. Posebni slučajevi overavanja

1. Overavanje isprava za inostranstvo

Član 14.

Overavanje isprava namenjenih za upotrebu u inostranstvu obavljaju opštinski sudovi.

Pre dostavljanja ovih isprava na overu saveznom organu nadležnom za inostrane poslove u smislu zakona kojim se uređuje legalizacija isprava u međunarodnom saobraćaju, predsednik opštinskog suda dostaviće ih ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa radi overe potpisa službenog lica koje je izvršilo overu i radi overe pečata opštinskog suda kod kojeg je overa izvršena.

Isprave koje izdaju republički organi uprave dostavljaju se radi overe za upotrebu u inostranstvu neposredno saveznom organu nadležnom za inostrane poslove.

Član 15.

Opštinski sud overava samo isprave koje su izdate od organa i organizacija koje imaju sedišta na području toga suda.

2. Overavanje potpisa u zemljišno knjižnim stvarima

Član 16.

Overavanje potpisa u zemljišno knjižnim stvarima obavljaju sudovi u skladu sa odgovarajućim propisima.

3. Overavanje za ostvarivanje prava iz radnih odnosa

Član 17.

Overavanje potpisa i prepisa isprava za potrebe organa, preduzeća ili druge organizacije za ostvarivanje prava iz radnih odnosa lica u radnom odnosu može obaviti i rukovodilac toga organa, preduzeća ili druge organizacije u kojem je radnik zaposlen ili lice koje on ovlasti.

4. Overavanje prepisa spisa

Član 18.

Kad državni organ, preduzeće ili druga organizacija koja vrši javno ovlašćenje izdaje stranci, kao i licu koje za to ima pravni interes, overeni prepis spisa koji se kod organa, odnosno organizacije nalazi, overu obavlja službeno lice koje je za to ovlašćeno u tom organu, preduzeću ili drugoj organizaciji.

V. Prelazne i završne odredbe

Član 19.

Propise o obliku upisnika i o načinu njegovog vođenja i o načinu overavanja potpisa, rukopisa i prepisa donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Član 20.

Poslove overavanja isprava namenjenih upotrebi u inostranstvu za koje su, prema zakonu kojim se uređuje legalizacija isprava u međunarodnom saobraćaju, ovlašćeni republički, odnosno pokrajinski organi uprave obavljaće republički organ državne uprave nadležan za poslove pravosuđa.

Član 21.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o overavanju potpisa, rukopisa i prepisa ("Službeni glasnik SRS", broj 45/71).

Član 22.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".
